

Mededelingen van het Verbond der Vlaamse Academici V.V.A.

12e jaargang - nr. 12
december 1967
verschijnt maandelijks

Sekretariaat: Em. Jacquainlaan 126 Brussel 1. Tel. 02/18.68.20
PR 4292.38.

Bestuur V.V.A.

Prof. em. Dr. C. Heymans, Erevoorzitter
Prof. Dr. W. Opsomer, voorzitter
Dr. K. Goddeeris, 1e ondervoorzitter
Dr. S. Dessers, 2e ondervoorzitter
Lic. H. Aelvoet, sekretaris
Dr. R. de Beule, sekretaris-verslaggever
Lic. E. F. Brieven, penningmeester

Redaktieverantwoordelijken

Lic. P. Mulder, gouv Antwerpen
Mr. P. Bauters, gouv Brabant
Dr. B. Hermans, Campinia Academica
Ir. F. Hendrickx, gouv Limburg
Lic. J. Soenen, gouv Oost-Vlaanderen
Dr. A. van Lerberghe, gouv West-Vlaanderen

Bij de jaarwende

Aan de leden van ons Verbond.

1968: het honderdachtendertigste jaar van de strijd door ons volk gevoerd tegen een gezagsbestel, dat sinds 1830 in het diepste van zijn wezen anti-Vlaams gericht is.

Wij leven in een schijn-demokratie.

Ons, Vlamingen, meerderheid van de Belgische Rijksbevolking, komt toe, wat de getalsterkte ons toebedeelt; geen gram méér, geen gram minder. Dit democratisch axioma is geldig in alles en overal: in 's lands gezagsfeer en in de hoofdstedelijke wereld van Brussel.

De Franstalige bewindskliek erkent dat feit niet, en toch zal ze zich bij de evidentie moeten neerleggen.

België zal uiteindelijk geregeerd worden in overeenstemming met de belangen, niet van een Franstalig anti-Vlaams gezagsbendetje, maar in harmonie met de belangen van het VOLK. Van het Nederlandssprekende bevolkingsdeel allereerst, wijl het de meerderheid vormt. Die visie sluit geenszins uit de werkelijke belangen van de Franstalige Belgen te behartigen. Nooit echter ten nadele van de Vlaamse meerderheid!

Tot op heden beleven we het tegendeel, in alle overheidsmilieus.

Soort bij soort bevordert Vree.

Een etiketten-oorlog is te potsierlijk!

Het gaat niet om de verpakking. Voorrang heeft de inhoud. Zolang in om het even welke denkbare situatie de Vlamingen het hun rechtmatig bestemd aandeel niet toegekend wordt, en zolang dat deel hun ook niet daadwerkelijk overgedragen wordt, kan, mag en moet de Vlaamse Strijd gevoerd worden. Spijt het koppig verzet van Vlaams-hatende tegenstanders en de lome sloomheid van traditionele politieke partij-besturen.

Trouw aan de statuten van ons Verbond.

„Rechtstreekse medewerking van onze organisatie aan de verdere ontwikkeling van de nationale Vlaamse beweging.”

„Het wegnemen van alle hinderpalen, die de vrije ontwikkeling van het Vlaams nationaal leven in de weg staan.”

„Het mede-opbouwen en ontwikkelen in Vlaanderen van een gave Nederlandse kultuur in al haar levensuitingen.”

„Erkenning van het beginsel, dat de Vlaamse Volksgemeenschap in volle onafhankelijkheid haar eigen lot moet bepalen.”

„De noodzakelijkheid van de grondige omvorming van de Belgische Centralistische Staatsstructuur.”

Zo luiden standpunten en doelstellingen van het V.V.A. sedert 1951.

Het woord is aan het staatsbeleid.

Na de „Grievens-Kommissie” van de vorige eeuw, de „Kommissie-Harmel” . . .

Na de „Kommissie-Harmel”, de „Kommissie-Meyers” . . .

Naast de „Kommissie-Meyers” een „Taalvrede-bestand” . . .

Een enorm kommentaar zou aan die opsomming kunnen worden toegevoegd.

Het woord is aan het staatsbeleid . . .

Wij luisteren . . .

Een eenvoudig perspektief.

Alleen een keurig uitgewerkte levensfeer ten gerieve van iedere volksgemeenschap, met een voor elk taalblok aanvaardbare hoofdstad Brussel, kan in de Staat België aan elk minderwaardigheidsbesef een einde maken.

Morgen.

Wij besluiten met twee beschouwingen:

De hoogmoed van de groten houdt op, wanneer de kleinen ophouden te kruipen . . .

Uit een eeuw zonder veel hoop, groeit een eeuw zonder vrees!

5 december 1967.

Prof. Dr. W. Opsomer
Alg. Voorzitter V.V.A.

MOTIE VAN 21 NOVEMBER 1967.

Uitgaande van de stellingen:

1. dat op Vlaamse bodem het door de gemeenschap gesubsidieerd onderwijs van laag tot hoog moet gegeven worden in het Nederlands,

veroordeelt het V.V.A. vooraf elke huding die uit hoofde van de oude partij-directoria afbreuk zou doen aan het algemeen aanvaard beginsel: onderwijstaal - streektaal.

2. dat op het Brussel-gebied — beperkt tot 19 gemeenten — het door de gemeenschap ondersteund onderwijs van laag tot hoog moet gegeven worden gelijkmatig in het Nederlands en in het Frans,

verwerpt het V.V.A. elke opzet waarbij beoogd wordt alleen ten gerieve van „Lovanium Wallonië” te Brussel een nieuwe universitaire inplanting mogelijk te maken.

Het Verbond veroordeelt dergelijke optie: daar zij het franstalig kultuurimperialisme versterkt i.p.v. het met wijsheid te verzwakken en zo aan de hoofdstad haar onwaardig karakter van anti-Vlaams gerichte gemeenschap te ontnemen.

Toespraak van Prof. Dr. K. Van Acker

Zie Mededelingen, jrg. 12, nr. 11/1967.

(SLOT)

Het verslag „Mac Leod” van de eerste Hogeschool-Kommissie, opgericht op het 23e Nederlands Kongres te Antwerpen in 1896 gehouden, en het verslag-De Raet van de tweede Hogeschool-Kommissie van 1909, hoezeer die ook van elkander afweken, liidden de definitieve fase van de vervlaamsing der Gentse Universiteit in. De entoesiasmerende rol die de Drie Kraaiende Hanen, L. Franck, Fr. Van Cauwelaert en C. Huysmans daarbij speelden om de Vlaamse volksmassa er voor warm te maken, leidden in 1914 ten slotte tot de bespreking door de Kamers van het voorstel-De Raet (vervlaamsing over een korte periode, jaar per jaar, van de ganse universiteit met inbegrip van de Technische Scholen). Toen brak echter de oorlog uit.

Normaal zou een of ander stelsel van vervlaamsing, wellicht het stelsel door De Raet voorgesteld, in 1914—1915 werkelijkheid geworden zijn. De inrichting van een volledig Vlaamse Hogeschool onder Duitse bezetting speelde echter de tegenstrevers ervan, na 1918, een nieuw wapen in de hand, om onder vals klinkende kreten van het hoera-patriottisme, alle ideeën van vervlaamsing als activistisch te doen verwerpen. Ook vroeger was een dergelijk wapen gebruikt geworden toen, na 1830, het geschreeuw van Orangisme niet uit de lucht was! Toch bleef een oplossing zich opdringen.

Wij weten nog allen wat die oplossing was: de wet-Nolf van 1923, een kompromis door de regering zelf voorgesteld. De bestuurlijke taal werd Nederlands, doch de studenten kregen de keus tussen een Vlaams en een Frans stelsel, beide stelsels echter weer gemengd, behalve bij de Technische Scholen.

Dat dit zeer hybride stelsel niet houdbaar was kon iedereen voorzien. Het was een stap achteruit t.o.v. het project-De Raet van 1909, waar het oorlogsgebeuren niet vreemd aan was.

Onder druk van de openbare opinie van de Vlaamse vleugel in elk der grote partijen, en van de stuwkracht die uitging van de Vlaams-nationalistische beweging, werd de regering ten slotte gedwongen de definitieve stap te zetten. Het is betekenisvol dat het de Eerste Minister was die namens de Regering, in 1929, het definitieve en zo lang verbeide wetsontwerp tot volledige vervlaamsing indiende, en dat het door een verpletterende meerderheid in de Kamer werd goedgekeurd.

Twee konstataties komen uit mijn korte en, vrees ik, zeer onvolledige schets, naar voren.

De eerste is dat wij oneindig veel verschuldigd zijn aan Koning Willem I. Ik zal niet beweren dat, zonder het bestaan van een Nederlandse Universiteit te Gent, van 1815 tot 1830, de vervlaamsing er niet gekomen zou zijn. Maar het lijkt mij wel vast te staan dat haar invloed verder gereikt heeft dan tot 1830.

De tweede konstatatie is van meer praktische aard. Waar eerst elke kleine toegeving telkens harde strijd vroeg en jarenlang geduld, werd op het eind de volledige oplossing als het ware toegegooid. Waaruit wij leren dat vastberadenheid een goede deugd is, en ook, dat wij degenen die ons voorgingen en bewezen hebben die deugd in hoge mate te bezitten, niet mogen beschamen.

Uit de Gouwen

West-Vlaanderen.

De tweede vergadering van het V.V.A., afdeling Kortrijk, had plaats op vrijdag 10 november in de „Hallen” te Kortrijk. Na een inleidend woord door de heer Dr. jur. L. Maeyens, handelde Dr. Felix Comer over „Erfelijkheidswetenschap op explosieve wegen”.

Uitgaande van Mendel, die door zijn biologische opzoekingen de wetenschappelijke basis legde van de erfelijkheidswetenschap, overliep hij de verdere ontwikkeling van die wetenschap, om te komen tot de tweede belangrijke mijlpaal: de scheikundige synthese van produkten die kunnen ingrijpen op de erfelijke kenmerken. Hij wees erop welke enorme mogelijkheden, maar ook welke enorme problemen de vooruitgang op dat gebied voor de gemeenschap zal stellen, vooral dan in de relatie gemeenschap-individu.

Na de lezing ontspon zich een interessante discussie over het morele aspekt van die, zij het nog in verre toekomst, te voorziene problemen.

De spreker voor januari heeft nog niet definitief toegezegd, wel staat vast: we komen op vrijdag 12 januari in de „Hallen” te Kortrijk.

Verslag ledenvergadering 17-11-'67, Limburg.

Kamervoorzitter A. van Acker sprak voor een met 200 aanwezigen bezette overvolle zaal.

De aanwezigen luisterden met gespannen aandacht naar de vrucht van een 40 jaar lange parlementaire carrière. Hij slaagde erin ons aangenaam bezig te houden met de kleine facetten van het parlement en van de parlementairen en toch de werking van het parlement te verdedigen en begrip te vragen voor bepaalde zwakheden ervan zoals het absentisme e.d..

Deze vergadering werd gemeenschappelijk ingericht met het K.V.I.V.-Limburg. Deze stilaan traditie geworden gemeenschappelijke vergaderingen groeien telkens uit tot een groot succes, waarbij de V.V.A.-leden telkens sterk vertegenwoordigd zijn!

Aan de spreker werd door de inrichtende verenigingen een prachtige bibliothele editie aangeboden van het subtiele werk van Dr. Jozef Weyns: „Brieven uit mijn Bakhuis” waarvoor de spreker ons ten zeerste bedankt heeft.

Campinia Academica.

In Hotel Bosrand te Kasterlee: vrijdag 19 januari 1968, 20.30 uur stipt, „Dringt een hervorming van de vakbonden zich op?”.

Spreker: de heer August Cool, voorzitter van het A.C.V..

Oost-Brabant.

Diest werd uitgekozen als volgende pleisterplaats in de loop van januari 1968.

Antwerpen.

Dinsdag 9 jan. 1968: Prof. Dr. A. Bayaert, advocaat bij het Hof van Kassatie, over „De Rechten van de Mens”.

Werkzoekend:

Ludo de Hert, Bist 50, Wilrijk, Dr. jur., Lic. Notariaat, zoekt een gepaste betrekking in publieke of private sektor.

Aanbevolen voor:

KREDIET
BELEGGINGEN
VERZEKERINGEN

Private Spaarkas

Gesticht in 1917

Guldenvlieslaan 83 - Brussel 6

N.V. CENTRALE HYPOTHEEK- EN VERZEKERINGSKAS

Alg. Beheerder: E. F. BRIEVEN